

— skall förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som varit pensionerad sedan den 1 november 1996, ledde från mars 1991 den stora och betydelsefulla Management Support Unit i gemenskapens forskningscentrum Ispra och var placerad i lönegrad A 4. Innan han blev placerad i denna lönegrad blev han av sin dåvarande chef underrättad om att detta skulle komma att leda till att han skulle bli befordrad till lönegrad A 3. En sådan befordran nekades honom emellertid.

Sökanden vänder sig nu mot att löftet om befordran från år 1991 inte infriades, mot underlåtenheten att befordra honom år 1991–1996 samt mot underlåtenheten att befordra honom år 1996 med retroaktiv verkan per den 1 november 1995. Till stöd för sina yrkanden åberopar han både diskrimineringsförbudet, respektive likabehandlingsprincipen, och svarandens omsorgsplikt om sökanden, då sökanden gjorde anspråk på att i likhet med övriga chefer inom ledningen för gemenskapens forskningscentrum bli placerad i lönegrad A 3. Sökanden anför till stöd för yrkandet om ersättning att det ifrågavarande förfarandet för befordran av en tjänsteman till lönegrad A 3 genomfördes år 1996 på ett rättsstridigt sätt. Således utfärdades omdömet om sökanden inte i rätt tid och inte heller förlåg de aktuella omdömena vid urvalsförfarandet. Om förfarandet hade genomförts på ett korrekt sätt hade sökanden kunnat befordras med retroaktiv verkan från den 1 november 1995 till en A 3-tjänst som blivit ledig till följd av att innehavaren av tjänsten gått i pension. Sökanden hade då kunnat inneha den tjänsten ett helt år innan han gick i pension. Han yrkar att svaranden skall ersätta honom så att han blir satt i samma ställning som han hade varit om svaranden hade uppfyllt sina skyldigheter på ett korrekt sätt. Detta innebär ersättning av den materiella förlust som han lidit, genom en utjämning av skillnaden mellan lönen i lönegrad A 4 och lönegrad A 3 samt en motsvarande utjämning i samband med pensionen.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 2 december 1997 av Mauro Alzetta m.fl.

(Mål T-298/97)

(98/C 55/54)

(Rättegångsspråk: italienska)

Mauro Alzetta, Maria Luisa Antonini, Maria Angela Avon, Pietro Avon, Marzio Biasotto, Roberto Bianchin, Venanzio Bagatin, Leo Bit, Giuseppe Bortulus, Urbano

Bortolussi, Francesco Brovedani, Roberto Bot, Leone Carcione, Elio Casagrande, Giuseppe Cicagna, Luigi Cogato, Franco Corradini, Aldo Cozzi, Marinella Dal Pos, Guido De Re, Giovanni De Zotti, Enzo Favalessa, Giuseppe Furlan, Michelino Marchese, Graziella Marson, Pierluigi Miorini, Claudio Piccolo, Mario Pinna, Giorgio Pivetta, Luciano Stelvio, Enrico Pizzolitto och Mariano Sferruggia har den 2 december 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaterna Antonia Pili, Pordenone, och Anselmo Barone och Giancarlo Pezzano, Rom, delgivningsadress: advokatbyrån Louis Schiltz, 2 rue du Fort Rheinsheim, Luxemburg.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

— i första hand ogiltigförklara kommissionens beslut nr KOM (97) 2735 slutlig av den 30 juli 1997,

— i andra hand ogiltigförklara beslutet till den del (artikel 5) det föreskriver att stödet (som beviljas från och med den 1 juli 1990) skall återkrävas från och med den 1 juli 1990 jämte ränta från och med den dag då stödet utbetalades,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten motsvarar dem som åberopades i mål T-288/97, Regione Friuli-Venezia Giulia mot kommissionen. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EGT Ännu ej offentliggjort i EGT.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 9 december 1997 av The Bavarian Lager Company Limited

(Mål T-309/97)

(98/C 55/55)

(Rättegångsspråk: engelska)

The Bavarian Lager Company Limited har den 9 december 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Stephen Hornsby, i egenskap av ombud, delgivningsadress: advokatbyrån André Marc, 56–58 Rue Charles Martel, Luxemburg.